

“ Дѹхъ посѣбствуетъ намъ въ нѣмощихъ нашихъ : ѿ чesомъ во помѣлимса, ѿкъже подобаетъ не вѣмы, но самъ Дѹхъ ходатайствуетъ ѿ насъ въздыханіи неизглаголанними . . , (Рим: ѿ, 26.) Тойже свѣтлый Дѹхъ въ писаніе то си Шкрылъ ѣ , какъ трѣба пѣрвш да ѿскамы царство то Божіе , ѿ Негова та правда : то ѣсть средство да ѿскамы, презъ коѣто да ги полѣчамы . И да си просимъ спасеніе то на дѹшѣ правш ѿ Бога , то ѣсть да ѿмамы несомнѣтелно оубѣреніе , какъ прошеніе то ны ѣ пріятно Богѹ: а дрѹгы те добрины, кѣкто здравіе то, дѣлговременні-атъ живѣтъ, богатство, чѣсты те, доволствіѣм та, да просимъ соговоръ, то ѣсть да прибѣлѣмы ѿко ѣ оубѣдно на свѣтѣ та Негова болѣ, ѿ ѿко Тѣй съ всевидѣще то своѣ око предвиди , какъ тѣм добринѣ ще вѣждѣтъ за насъ полѣзни.

В.) Да принѣсамы молитвы те ѿ горѣщѣ ѿ сокрѹшенъ дѹхъ, ѿповѣдающе нелицемѣрнш своѣ та скѹдость ѿ нищета, кѣкто кѣющагосѣ вѣднѣго сына . “ Воликъ наемникшмъ оца мѣгш ѿзбываютьъ хлѣбы, ѿзъ же глѣдомъ гѣблю . . , (Лѹк : ѣт. зт.) Понѣже чesовѣкъ самъ ѿ себеси нѣма нищо ѿ не мѣже да ѿма , ѿко о-тецъ небесный не ѿвѣри щѣдра та си рѣка.

Г.) Всѣчки те наши прошеніѣм та съ надѣжда да оубѣрѣдимъ на дражайшы те благодѣаніѣм Спасітелевы, ѿ крѣпко да см оубѣримъ , какъ самш смѣрть та ѿ пролѣанна та крѣвъ за насъ на ѿскѹпителѣм нашего смъ снѣдны да склонѣтъ милосѣрдіе то Божіе, за да ѿспѣ-